

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 60599-05-21

1

בפני כב' השופט בדימוס משה מכליס

פלוגי

המבקש

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

2

החלטה

3

4

5 האסיר מרצה עונש מאסר של 20 חודשים לאחר שהורשע בעבירה של יבוא סם מסוכן (ריבוי
6 עבירות) וסחר בסם מסוכן (ריבוי עבירות), החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת סם
7 לצריכה עצמית.

8

9 בעניינו של האסיר התקיים דיון ביום 21/12/21, בו באה בקשה מצד בא כוח המשיבה להפנות
10 את עניינו של האסיר לגורמי שב"ס בעקבות פגישה שהייתה בין גורמי המשיבה לב"כ האסיר.

11

12 ב"כ האסיר הציג באותה ישיבה סתירות בין דו"חות עו"ס שונים בשאלה האם האסיר מכור
13 לסמים וזקוק לטיפול בהתמכרות אם לאו.

14

15 הדיון נדחה, תוך בקשה של הוועדה מהעו"ס המטפלת באסיר, לתת את דעתה לטענות בא כוח
16 האסיר, ולסתירות בין המסמכים השונים בעניינו של האסיר.

17

18 במהלך הדיון התברר, כי רש"א הגישה תוכנית בעניינו של האסיר אלא שזו לא מצויה במערכת
19 נט המשפט.

20

21 ב"כ המשיבה, טענה היום, שהיא מבקשת לדחות את הבקשה.

22

ב"כ המשיבה מציינת את חומרת העבירה.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 60599-05-21

טוענת בא כוח המשיבה, כי הסם מסוג GBL נקבע כסם מסוכן וכך גם הסם מסוג קטמין.
הפנתה ב"כ המשיבה לפסק דינו של בית המשפט העליון בעניינו של האסיר בע"פ 667/21 שם
קבע בית המשפט העליון שה-GBL הינו סם המוכר כסם האונס.
מפנה ב"כ המשיבה לאמירה של בית המשפט העליון, כי קיים חשש שבסם מסוג GBL יעשה
שימוש לביצוע עבירות מין ובכך יש לייצר סיכון לשלום הציבור, גם אם האסיר לא ביקש
לעשות שימוש בסם זה כסם אונס, אך משנמכר הסם לאחרים אין בידיו כל שליטה לאופן שבו
יעשה שימוש בסם.
בית המשפט המחוזי בפסק דינו ציין בסעיף 5, לגזר דינו בין גורמי הסיכון את העובדה
שהאסיר נחשף לחברה שולית, שהובילה אותו לצריכת אלכוהול, סמים וניהול יחסי מין לא
מבוקרים ואת הטשטוש המסויים בעת ביצוע העבירות.
מפנה ב"כ המשיבה, לתסקירי שירות המבחן וטוענת כי כבר מהתסקיר הראשון עלתה
בעייתיות בשימוש בסמים וזוהי עיקר המחלוקת בתיק.
מפרטת ב"כ המשיבה את התסקירים השונים וההליכים הטיפוליים שעבר האסיר במסגרת
שירות המבחן.
מפנה ב"כ המשיבה לחוות הדעת של גורמי הטיפול בכלא שהגיעו למסקנה שהוא זקוק לטיפול
בתחום ההתמכרות, הוצע לו להשתלב בטיפול, אך הוא לא רצה בכך למרות שהוא הבין שהוא
זקוק לטיפול בתחום ההתמכרות.
טוענת ב"כ המשיבה, שרק משום שהאסיר שלל מוטיבציה להשתלב בטיפול גמילה, בחר שב"ס
למיינו לאגף התורני.
טוענת ב"כ המשיבה, כי לטעמה ולטעמם של גורמי הטיפול האסיר זקוק לטיפול ייעודי בתחום
ההתמכרות, אך הוא סרב לכך.
טוענת ב"כ המשיבה, כי העובדה שהאסיר שולב בקבוצות חינוך איננה בגדר טיפול.
ב"כ האסיר, מבקש להורות על שחרורו של האסיר תחת תוכנית רש"א.
ב"כ האסיר, טען רבות לסתירות בין חוות הדעת של הגורמים הסוציאליים השונים, שירות
המבחן, גורמי הטיפול בכלא, ביקש לראות את הסתירות בין חוות הדעת שהוגשו לוועדה ובין
חוות הדעת שהוגשו לצורך הדיון במחלקת החנינות.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 60599-05-21

טוען ב"כ האסיר, שהאסיר השתמש בסמים תקופה מסוימת בשל קשיים בחייו האישיים, אבל
מזה 4 שנים הוא נקי מסמים.
טוען ב"כ האסיר כי האסיר עבר הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן במשך שנתיים וחצי וכך
גם אצל פסיכולוג פרטי.
טוען ב"כ האסיר, שיש לתת משקל להחלטה הראשונית של בית המשפט המחוזי להטיל
עבודות שירות בעבירה של סחר בסמים.
טוען ב"כ האסיר כי על וועדת השחרורים לשים מולי עיניה את שיקולי השיקום ולא את
שיקולי ההלימה בעונש.
טוען ב"כ האסיר, כי שותפו של האסיר הופנה לטיפול בהתמכרות מאחר והיה מכור לסמים.
טוען ב"כ האסיר כי שותפו של האסיר שוחרר בהסכמת המדינה ממאסרו בשחרור על תנאי.
ביקש ב"כ האסיר להציג חומר מתוך התיק הסוציאלי של האסיר שהגיע לידי וואלס יו"ר
הוועדה לא אפשר זאת מאחר ומדובר בתיק חסוי.
מגיש ב"כ האסיר מכתב מאדמו"ר הקהילה החסידית אליה משתייך האסיר.
טוען ב"כ האסיר, כי הוגשה תוכנית רש"א בעניינו של האסיר שנותנת מענה לבעיותיו.
סבור ב"כ האסיר, שגם רש"א לא התרשמה שהאסיר מכור.
טוען ב"כ האסיר שלדעת רש"א אין צורך להגדיר את האסיר כמכור.
טוען ב"כ האסיר, כי אין לו הסבר מדוע זה שינתה עו"ס הכלא את דעתה בשאלת ההתמכרות.
מבקש ב"כ האסיר לדחות את הערכתה זו לאור הערכות קודמות של גורמי טיפול שונים.
טוען ב"כ האסיר, כי נותרו לאסיר 6 חודשי מאסר עד לשחרור המינהלי.
הוועדה שמעה דברים מפי האסיר.
באשר להתנהגותו של האסיר בכלא אין כל טענה.
באשר למידת המסוכנות אם ישוחרר האסיר, מונחים בפני חברי הוועדה מסמכים רבים :
א. פסק דינו של בית המשפט המחוזי.
ב. פסק דינו של בית המשפט העליון.
ג. דו"ח המנהל.
ד. דו"חות עו"ס הכלא.
ה. חוות הדעת של שירות המבחן המפורטות בפרוטוקול בית המשפט.

- ו. הערכת רש"א ותוכנית רש"א.
- ז. עמדת משטרת ישראל.
- ח. מכתבו של האדמו"ר.
- ט. החלטת השחרור בעניינו של השותף.

8 הוועדה ערה לסתירות השונות בין חוות הדעת של גורמי הטיפול ובעיקר מול חוות הדעת של
9 שירות המבחן, אל חוות הדעת של גורמי הטיפול בכלא.
10 לדעת חברי הוועדה לא להם ליישב את הסתירות בין חוות הדעת השונות נוכח האמור בפסק
11 דינו של בית המשפט העליון, שקבע מפורשות בסעיף 6:

15
16 גם רש"א בתוכנית השיקום שלה, קובעת : "עלי לציין שלמרות השימוש לרעה בסמים שלו
17 והתלות שפיתח בסם הוא אינו רואה את עצמו מכור ולראיה, מאז כניסתו למאסר אינו צורך
18 שום סם, יחד עם זאת, הביע נזקקות טיפולית וצורך בליווי והחזקה לאחר צאתו ממאסר,
19 נראה כי הנ"ל זקוק לטיפול במחלקה לטיפול בהתמכרויות בירושלים".

27 בעדכון עו"ס מיום 9.11.21, חוזרת העו"ס על מסקנותיה בדבר הצורך בהליך טיפולי בתחום
28 ההתמכרות באופן ממוסד.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 60599-05-21

1 בדו"ח עו"ס מיום 30.12.21 שניתן בעקבות הדיון בפני הוועדה ביום 21.12.21, מתייחסת
2 העו"ס לשאלת ההתמכרות לסמים וקובעת כי קיים אורח חיים התמכרותי והאסיר זקוק
3 לטיפול ייעודי במחלקה טיפולית למניעת התמכרות, הוכנה לאסיר תוכנית שכזו, אך הוא סרב
4 להשתלב בטיפול ייעודי.

5 מציינת העו"ס כי האסיר מסרב בתוקף להכיר בצרכיו הטיפוליים, ובצורך בהשתלבות בטיפול
6 אינטנסיבי.

7 רש"א במסמך הערכת ההתאמה מגיעה למסקנה, שהאסיר ראוי להכנת תוכנית שיקום
8 מטעמה.

9 מציינת רש"א רקע התמכרותי לסם מסוג קטמין.

10 מציינת רש"א כי האסיר זקוק להפניה לטיפול ביחידה להתמכרויות בירושלים, שתבחן את
11 צרכיו הטיפוליים ותיתן להם מענה הולם.

12 בתוכניתה מציעה רש"א השתתפות בקבוצה תורנית, טיפול פרטני וזאת במסגרת יחידת שלי"מ
13 עירונית ירושלים, שהיא יחידה מקצועית בתחום ההתמכרויות.

14 מציינת גם רש"א: "הנ"ל זקוק לטיפול במחלקה לטיפול בהתמכרויות בירושלים".

15
16 הטענה ששותפו של האסיר לעבירה שוחרר בהסכמת המשיבה אין בה ולא כלום, שכן נקבע לא
17 אחרת בפסיקה כי טענת ההפליה עומדת במסגרת הטיעונים לעונש, איננה עומדת בדיוני
18 וועדת השחרורים שדנה באסיר ובנתוניו.

19 סיכומו של דבר, אמנם נכון שקיימת סתירה בשאלה אם האסיר מכור וזקוק לטיפול גמילה
20 ייעודי, אך לדעת חברי הוועדה, השילוב של האמירות בפסק הדין של בית המשפט המחוזי
21 ובית המשפט העליון בשילוב עם אבחוני עו"ס הכלא וגם האמור בתוכניות רש"א מלמד, כי
22 האסיר זקוק לטיפול ייעודי בתחום ההתמכרות.

23 טיפול שכזה הוצע לאסיר אך הוא סרב לקבל אותו.

24 הוועדה הזו כבר קבעה לא אחת כי תחילתו של טיפול בין כותלי בית הסוהר והמשכו בתוכנית
25 שתקדם את פניו לאחר השחרור.

26
27 אשר על כן מגיעים חברי הוועדה למסקנה, כי האסיר לא הרים את הנטל המורס עליו ובקשתו
28 נדחתה.

29

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר אש"ל
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 60599-05-21

גב' ענת זליג,
חברת וועדה

גב' רולי מוכתר,
חברת וועדה

משה מכליס,
שופט (בדימוס)

ניתנה היום, ז' שבט תשפ"ב, 09 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

משה מכליס, שופט בדימוס